

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Simona, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, **na rozhodnutí kompetenčního sporu** mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 1**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 19 C 37/2012, ve věci žaloby o zaplacení 39.997 Kč s příslušenstvím, žalobkyně: **CB LIGHTNING s. r. o.**, IČO 28129041, se sídlem v Dubné 203, zastoupené Mgr. Petrem Smejkaem, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Na Sadech 2033/21, proti žalované: **Bohemian Finance s. r. o.**, IČO 26093561, se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 802/56,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 19 C 37/2012, o zaplacení částky 39.997 Kč s příslušenstvím, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 7. 2012, čj. 19 C 37/2012 - 17, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 21. 2. 2013 se Český telekomunikační úřad (dále též jen „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 1 ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 19 C 37/2012.

Ze spisu předloženého navrhovatelem vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně uzavřela se žalovanou dne 2. 6. 2011 a 19. 9. 2011 smlouvy, na jejichž základě se zavázala poskytovat žalované základní a volitelné telekomunikační služby v síti Vodafone (dále jen „smlouva“). Vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se měly řídit smlouvami, Všeobecnými obchodními podmínkami a ceníkem žalobkyně.

Jelikož žalovaná neplatila cenu za poskytované služby, žalobkyně se žalobou ze dne 21. 3. 2012, podanou u Obvodního soudu pro Prahu 1, domáhala, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit 39.997 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení.

Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 4. 7. 2012, čj. 19 C 37/2012 - 17, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu

úřadu (výrok II.), a rozhodl o nákladech řízení (výrok III.). Obvodní soud pro Prahu 1 vycházel z § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 129 odst. 1, § 122 odst. 1, § 2 písm. a), § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále též jen „zákon o elektronických komunikacích“), a dospěl k závěru, že k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby příslušný je Český telekomunikační úřad.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postupem soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9, a čj. Konf 72/2010 - 10, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna osobní podmínka. Podle navrhovatele ze smlouvy vyplývá, že k vlastnímu poskytování služeb dochází v síti společnosti Vodafone Czech Republic, a. s., a žalobkyně vystupuje pouze jako prostředník či zprostředkovatel mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a žalovanou.

Podle navrhovatele je pravomoc Českého telekomunikačního úřadu dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících; nárok z titulu přefakturace měsíčních poplatků za služby poskytnuté operátorem Vodafone Czech Republic a. s. přitom takovým ujednáním není. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale Obvodní soud pro Prahu 1.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 1 i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupném na www.nssoud.cz, vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb,

kteří nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatel se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“);

Věcný předpoklad pravomoci návrhatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát se zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

Žalobkyně se v článku I smlouvy zavázala žalované poskytovat základní a volitelné telekomunikační služby v síti společnosti Vodafone Czech Republic, a. s. (dále jen „Vodafone“) za podmínek uzavřené rámcové smlouvy mezi ní a společností Vodafone. Ze všeobecných obchodních podmínek žalobkyně vyplývá mj. závislost podmínek poskytování služeb na Všeobecných obchodních podmínkách společnosti Vodafone, např. ve věcech změny tarifů, aktivace a deaktivace služeb, blokáce telefonů v případě krádeže, omezení nebo přerušování poskytování služeb, pokud účastník poruší Všeobecné podmínky společnosti Vodafone a smluvní podmínky žalobkyně, nebo závislost vyřízení reklamace ve lhůtách daných společností Vodafone. K právnímu vztahu žalovaného jako účastníka a společnosti Vodafone všeobecné podmínky žalobkyně konstatují, že telefonní číslo účastníka bude u společnosti Vodafone registrováno jménem žalobkyně, nikoliv jménem účastníka, proto účastník (žalovaná) není oprávněn žádosti o změny směřovat na infolinku Vodafone, ale na kontaktní údaje žalobkyně.

Právní vztah mezi žalobkyní a žalovanou je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobkyně a operátora. Pro rozhodnutí kompetenčního sporu však zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobkyní a žalovanou. Žalobkyně jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací operátora v rámci vymezeném tímto nezávislým smluvním vztahem (rámcovou smlouvou), sama služby elektronických komunikací neposkytuje, a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. Tou je pouze společnost Vodafone. To, že žalobkyně neposkytuje veřejně dostupné služby elektronických komunikací, vyplývá i z databáze, kterou vede návrhatel, a z výpisu z elektronické databáze obchodního rejstříku; žalobkyně ani v jedné z těchto databází není uvedena.

Taktéž žalovanou nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřela s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Pokud by ve věci byla dána povinnost žalované plnit přímo na účet společnosti Vodafone, byt' prostřednictvím žalobkyně,

musel by mezi žalovanou a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci tedy nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „*Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku*“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti službami, které poskytuje žalobkyně, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností Vodafone a žalovanou žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci Českého telekomunikačního úřadu podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již neposuzoval. Pravomoc Obvodního soudu pro Prahu 1 je dána v celém sporu o požadovanou částku.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 7. 2012, čj. 19 C 37/2012 - 17.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 1 pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. června 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu